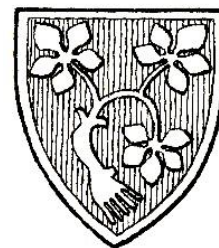

zprávy

roudnické farnosti

50. číslo – listopad 2019

ÚVODNÍK

CHCETE UDĚLAT DOBRÝ SKUTEK?

Zajisté už všichni vnímáte, že se k nám mílovými kroky blíží konec roku. V tomto období se každoročně zvyšuje zájem lidí o druhé. Všichni chtějí pomáhat a obdarovávat - prostě dělat dobré skutky. Pro většinu z nás to není nic neobvyklého, děláme to často a nemusí nám to nikdo připomínat a radit, jak na to. Ale přesto - možností na konání dobra se dnes nabízí nepřehledné množství. Orientovat se v tom není zrovna jednoduché. Občas totiž můžeme naletět podvodníkům a pak nás to dost mrzí.

Naše roudnická charita vám představí několik možností, jak můžete v předvánoční době udělat radost a potěšit děti, seniory a další potřebné.

1) Přejďte v sobotu **23. listopadu** v době od 8.00 do 18.00 hod. nakoupit do supermarketu TESCO. Bude zde probíhat **sbírka potravin**. Svým nákupem pomůžete lidem z Podřipska, kteří jsou v nouzi - rodinám s malými dětmi, ale i seniorům a zdravotně postiženým. Charita z vybraných potravin a drogerie připraví balíčky a bude rozdělovat těm nejpotřebnějším, aby i jejich stůl byl štědrý, alespoň na Vánoce.

2) **Obdarujte na Vánoce děti z charity**, prostřednictvím „Vánoční krabice od bot“. Stačí si vybrat ze seznamů konkrétní dítě, splnit jeho přání a doručit do charity balíček do 8. prosince. Určitě ho předáme tomu správnému adresátovi. Podrobnosti najdete na letáčku v kostele či v Klášterním klubu a případným zájemcům rádi zodpovíme dotazy osobně.

3) **Rozhlédněte se pozorně** po svém okolí, a pokud najdete osamělého člověka, matku samoživitelku s dětmi, rodinu, kde jeden z rodičů ztratil práci, nebo rodinu, která nevychází se svými příjmy, a myslíte si, že by neodmítli pomoc materiálního charakteru (potraviny, drogerie, domácí potřeby, oblečení, obuv apod.), či odbornou radu našich pracovníků, obraťte se na nás a my rádi pomůžeme.

Charita je založena na principech křesťanské lásky. Nabízíme pomoc a podporu všem, kteří to potřebují. Naším prostřednictvím můžete pomáhat i Vy, možností je dost, stačí si vybrat.

Marcela Lysáčková, Charita Roudnice n/L

KDO JE KDO

Brzy oslavíme 30 let od Sametové revoluce a zároveň i 30 let od svatořečení Anežky České. Této události se někteří z nás účastnili, a tak jsem poprosil pana Pavla Kubína, aby nám vyprávěl o svých zážitcích z těchto přelomových dní.

Já to bral jako pouť. Možná by bylo dobré poznamenat pro mladší, kteří už nevědí, co je to výjezdní doložka nebo devizový příslib, že odjet tehdy někam takzvaně na západ znamenalo tři měsíce práce a cestování po úřadech a vypisování žádostí. V té době se už banka (jediná na okrese byla v Lovosicích) nemusela žádat o devizy a bylo možné vyjet na „složené peníze“. To znamená, že vám někdo ze zahraničí poslal peníze na speciální účet, který zřídila banka, a pak jste ty

peníze mohli použít na cestování. Což ještě samozřejmě neznamenovalo, že vám policajti dají tzv. výjezdní doložku, protože cestovat do „kapitalistické ciziny“ jen s pasem prostě nešlo. Šlo to přes StB, kde zkoumali, jestli je nebo není člověk rizikový a např. nehrozí, že zůstane za hranicemi; nebo naopak aby tam jako potíživista režimu zůstal. Měl jsem tehdy pokoutně sehnané marky od paní Genevieve z Belgie, což byla krásná stará dáma, se kterou jsem se seznámil v Medjugorje. Ona přijela pár dnů po „Palachově týdnu“ v r. 1989 se zájezdem do Prahy, já jí ty peníze dal a ona je pro mě složila v bance. Byla překvapená, že ta banka si vyžádala poplatky, které byly skoro vyšší, než co jsem tam vkládal. Samozřejmě na tom komunisti vydělávali.

Vy jste neputoval do Říma přímo.

Ne, byla to delší cesta, ale musím ještě zmínit jednu událost, která jí předcházela a pro mě měla velký význam. Když už jsem měl ty peníze v bance složené, tak jsem je využil ještě na cestu do Vídně. Bylo to dva měsíce po tom, co zemřela císařovna Zita, manželka blahoslaveného císaře Karla I. Já byl jeho obdivovatelem. Nemohl jsem se zúčastnit pohřbu, ale pak jsme se s dvěma přáteli vydali k její hrobce do Vídně. Ona Zita měla mnoho důvodů k nesympatiím k Čechům, protože se vůči Karlovi zachovali jako zrádci. Vešel jsem tedy do hrobky, ležela tam tehdy v prosté dubové rakevi (bylo to dva měsíce po pohřbu a kovovou rakev, v níž leží dnes, ještě neměla) pod jednoduchým velkým dřevěným křížem. Položil jsem na rakev růžičku a tak trochu s výčitkami, ale s vděčností za to, že se za nás i přes tu nelibost modlila, jsem jí řekl, že ačkoli nestihla být korunovaná, přes to byla naší panovnicí a má odpovědnost za Čechy, a že by se teď na věčnosti za nás mohla přimlouvat. A já to mám tak spojené, že kanonizovaná Anežka, sv. Alžběta Uherská (myslím, že

byla Anežčinou tetou a svátek má 17. listopadu!) a Zita, s oběma příbuzná, se na věčnosti daly dohromady a řekly si, že je potřeba s tím něco udělat. A minimálně v těch prvních listopadových dnech mají jistě prsty.

Jak jste cestoval?

Byl jsem zaměstnanec Československých státních drah a tam bylo možné si jednou ročně vyžádat lístek po smluvně dohodnutých drahách po celém světě. Takže když jsem jel do Říma přes Německo, Holandsko, Belgii, Francii, Itálii a zpět přes Rakousko, tak mě to stálo asi dvanáct korun. Tak jsem, mimo jiné, dojel do Belgie za tou paní Genevieve a když jsme se loučili, tak ona sáhla do kapsy a se slovy: „Na, to se ti bude hodit.“ mi dala nějaké mince. Z Bruselu jsem vyjel se zpožděním nějakým úplně prázdným vlakem bez jediné zastávky úplně prázdnými nádražími, protože ve Francii byla stávka železničářů a nikdo ani nepočítal s tím, že by vůbec něco jelo. V Paříži hlásili, že má jet jedno jediné TGV asi za dvacet minut, což sice bylo dobré, ale kasy byly všechny zavřené. Já měl sice jízdenku, ale na TGV je povinná místenka. Odkázali mě na automat. Já poprvé v životě stál před tou dotykovou obrazovkou. Byl to strašný proces a na konci to chtělo drobné. Měl jsem od banky jen šeky, které jsem pochopitelně neměl čas proměnit, a francouzský frank ani jeden. A pak jsem si vzpomněl, že mi něco dala ta paní Genevieve. Bylo to přesně sedmnáct franků, které chtěl automat. Vstoupil jsem do vlaku, zavřely se dveře a vyjeli jsme. Cestou jsem měl v plánu se ještě zastavit v Taizé. Dojel jsem tam večer. Na rozdíl od větších akcí tam v tuto dobu bylo asi padesát lidí. Večerní modlitby se účastnil i bratr Roger Schutz a po modlitbě zůstal a povídal si s lidmi. Zastavil jsem se u něj, abych mu řekl, že jedu do Říma na kanonizaci Anežky, protože jsem věděl, že se za nás a za tu kanonizaci modlili. A on mi děkoval, že o tom nevěděl a že hned zavolá bratřím do Říma, aby se toho zúčastnili. A pak mi řekl, že za tu dobrou zprávu mi také jednu řekne: „Každou chvíli v Berlíně padne zed’.“, bylo 8. listopadu a následující den zed’ padla. Ráno jsem pokračoval dál do Itálie do Norcie, kde nás ubytovali emauzští benediktini, kteří tam tehdy byli ve vyhnanství. Měl jsem ohromný zážitek, když nás převor Cyril Stavěl pozval do centra na oběd, procházeli jsme městem a lidé se k němu s radostí sbíhali, aby ho mohli pozdravit a podat mu ruku. Byl tam nesmírně oblíbený.

Já už znám to místo bez benediktýnů hodně poničené zemětřesením.

Bylo to tehdy moc krásné město. Do Říma jsme dorazili večer před svatořečením. Ubytovali se kousek od Santa Maria Maggiore. Byl jsem v Římě poprvé a tápal jsem. Ale na bohoslužbu jsme dorazili včas. Během toho samého obřadu byl svatořečený i polský kapucín, bratr Adam Chmielowski. Bylo to praktické jít do toho s Poláky, protože sami bychom ten kanonizační proces nezaplátili. A ten obřad byl překrásný. Další den, i když teď si nejsem jistý, jestli to nebylo už předchozí den, byla bohoslužba u Svatého Klimenta pro Čechy a Slováky. Začali jsme se tam potkávat se známými. S lidmi z Roudnice. Jak jsem byl na cestě přece jenom už čtrnáct dní, tak se ke mně nedoneslo, že bolševik pustil na svatořečení nějakých patnáct tisíc lidí. V pondělí 13. listopadu pak byla audience u Jana Pavla II. Byl to moc krásný zážitek. Když vstoupil do sálu, tak první co udělal, bylo, že šel za kardinálem Tomáškem, který tam už seděl, objal ho a políbil na čelo. Byly to zvláštní dny, ve kterých člověk mohl velice hmotně vnímat, že se něco mění. Silné působení Svatého Ducha. Řím jsem si v těch

dnech zamiloval a cítil jsem se tam doma. Od té doby je to tak vždy, když se tam vrátím. Taky působilo to, že kam jsme se vrtli, tam nás Čechoslováky Římané nadšeně vítali. Komunistický předseda vlády Adamec v těch dnech asi nějak nechtěně prohlásil, že by se mohlo uvažovat o zvolnění režimu na hranicích, Italové to pochopili po svém, na ulicích a v kavárnách volali „la liberta per la Cecoslovacchia“, bouchali spumante ..., moc jsem nechápal, co se děje, ale jejich nadšení bylo strhující.

Jak ty události pokračovaly dál? Jak jste se vracel? Co se k vám doneslo z toho, co se děje doma?

V Římě se odehrála ještě jedna pozoruhodná věc. Nevím přesně, který den to bylo, ale v koleji Nepomucenum se konalo pohoštění a při té příležitosti tam bylo možné odnést si knihy, které tam byly vystavené. Měl jsem už v batohu asi dvacet knih od paní Genevieve a tam jsem si nabral dobrých dalších dvacet. Jen jsem si říkal Pánu Bohu poručeno, snad to převezu přes hranice. A když ne, tak mi je seberou, nanejvýš mě mohli vyhodit z práce. Domů jsem se vracel přes Rakousko, do Vídně jsem přijel 17. listopadu ráno. Večer jsem se ještě zúčastnil děkovné bohoslužby v „českém“ kostele u Svatého Karla Boromejského a druhý den před polednem jsem nasedl do vlaku na Prahu. Nevěděl jsem samozřejmě nic, co se dělo. Možná, že to někdo věděl, zaznamenal jsem nějaký neklid, ale s nikým jsem o tom nemluvil. Ve Vídni do vlaku nastoupila nějaká paní s dítětem a během cesty přistoupil taky Čech a dal se s námi do řeči. Paní říkala, že se vrací z Rakouska z ambasády a pán povídal: „Tak to byste mohla vědět, co se dělo v Praze, že tam byla nějaká demonstrace a nějakí zranění.“ Paní asi něco věděla, ale hodně po bolševickém způsobu mlžila a couvala. Celníci na hranicích byli mimořádně laskaví. Vůbec nic nechtěli vidět, jen dali do pasu razítko. Zasalutovali a popřáli šťastnou cestu domů. Takže knihy jsem dovezl všechny. V Praze jsem rovnou přesedl na vlak do Roudnice, tak jsem nezaznamenal nic. Ani ve vlaku. Doma jsme se potkali s přáteli, kteří se těšili na vyprávění z Říma, ale vlastně začali vyprávět okamžitě oni. V neděli se mi ozval David Kos, farář husitské církve, mluvčí Občanského fóra, který v Roudnici organizoval setkání na náměstí a vše kolem toho, právě se vrátil z Prahy a měl čerstvé zprávy z disentu. Na tribuně se střídal s Tomášem Petrákem, Vládou Hruškou a dalšími. Odnal jsem si z těch dnů především silné, byť osobní svědectví. Jak jsme se potloukali po Římě v době kanonizace a po ní a jaká tam byla atmosféra, troufnu si říci duchovní, tak úplně stejná atmosféra byla tady v Čechách těch prvních deset listopadových dní. To, co se dělo v tom Římě, jak nás místní vítali a jak přátelsky se k nám chovali, tak to se přeneslo na naše náměstí po celé zemi, ten klid a laskavost a vzájemná pomoc. Bohužel to nevydrželo o moc déle, než těch prvních deset dní. Ale věřím, že za ten klidný průběh mohou ty tři ženské, které se v modlitbě spřáhly v nebi.

Dlouho to nevydrželo a dnes u nás znovu nepanuje moc velká důvěra.

Ale není málo lidí, kteří se za tento národ modlí. A Duch ve všech lidech působí. I jedna malá modlitba převažuje haldu sajrajtu.

Děkuji za vyprávění.

Jan Horák

CO BYLO

STRUČNÁ ZPRÁVA ZE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 4. 10. 2019

Pastorační rada se během podzimní schůzky sešla v počtu devíti radních. Martin Brousil referoval o spletné a lidsky náročné situaci při udržování turistického provozu v rotundě na Řípu. Turistický provoz na Řípu se stal základním tématem rady – Martin dále referoval o ekonomické stránce tohoto projektu. Nejdůležitější je, že po letošní sezóně se zdá ekonomicky udržitelný – tj. tržby pokrývají náklady. Podrobněji se situace rozebírala na ekonomické radě, která těsně předcházela.

Plánovaný audiovizuální program se vyrábí, bude k dispozici patrně pro příští sezónu.

Martin dále hovoří o náročné situaci, kdy někteří projevují o Říp a rotundu i politický zájem, což je pro nás věc rozporuplná a ne vždy pozitivní.

Mimo řípské záležitosti mluvila ještě Anička Štorová o tom, že vzájemný kontakt jejich generace, tj. čerstvých vysokoškoláků, je komplikovaný kvůli časovému zaneprázdnění. Na druhou stranu si většina z nich hledá v Praze či jiných městech nové křesťanské kolektivy, kam by se mohli zapojit.

Petr Cihlář povzbudil farníky k častější účasti na adoraci několika dobrými postřehy a citacemi. Snad i jako výsledek tohoto podnětu vznikla další pravidelná příležitost k adoraci v našem kostele – půlhodina vždy v sobotu večer po mši, tj. cca od 18:45 do 19:15.

Barbora Matiašová

CO BUDE

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MLÁDEŽ – 15. - 16. 11.

Večer, noc a ráno věnované Anežce, která je teprve 30 let oficiálně svatá. A svobodě, nejen té, kterou už 30 let v zemi máme. Co mají společného a jak to souvisí s námi? Jak moc jsme vlastně svobodní?

Zveme všechny od 13 do 25 let na setkání a přespání v klášteře. Čeká nás společná modlitba, povídání, aktivity, společné jídlo, noční adorace za svobodu každého z nás i celé země, také za biřmovance a jejich budoucí kmotry. K tomu pohoda v klubu, setkání s těmi, se kterými se už pravidelně nevidáme na katechezích, organizace času podle společné dohody.

S sebou nezapomeňte spacák a kartáček (karimatka není potřeba). Nezapomeňte, jaká je v klášteře zima. Večeři si uděláme společně, domácí příspěvky k snídani vítány. Začneme v 18.00, kdo chce zůstat už od odpoledního náboženství, může. Konec během dopoledne, až vstaneme. V případě zájmu můžeme ve 12.00 společně odjet vlakem do Prahy na Letnou.

Těšíme se, dejte prosím vědět, že přijдете!

Zuzana Horáková a Anna Štorová

PODZIMNÍ VÝLET PRO DĚTI, NEJEN TÁBOROVÉ – 16. 11.

Abychom úplně nezapomněli na zážitky letního příměstského tábora, rozhodly jsme se uspořádat pro táborové děti a zájemce ze skupin nábožka podzimní výlet. Ten se uskuteční **v sobotu 16. 11. a je určen dětem od 6 do 11 let** (výjimky jsou možné po domluvě). S dětmi vyrazíme ráno z Roudnice (čas a místo srazu ještě upřesníme) do okolí Malých Žernosek a zpátky se vrátíme večer, nejlépe ještě před setměním. Na program bude procházka (dlouhá do 10 km), během které bude prostor k dalším aktivitám – pohybovým, pozorovacím,

dobrodružným... Vyrazíme za každého počasí. Celý výlet budou mít na starosti lektorky příměstského tábora při Ekocentru Zvonice Katka Nováková, Barbora Matiašová a Bětka Bilíková. Účastnický příspěvek nepřesáhne 100 Kč za dítě.

Pokud máte o výlet zájem, **potvrďte prosím účast dítěte na mailovou adresu barami@post.cz**. Zprávu s konkrétními informacemi rozešleme hned poté. Pokud byste měli nějaké dotazy, směřujte je na stejnou mailovou adresu

Za tým organizátorek se těší

Barbora Matiašová

MIKULÁŠ - 6. 12.

Chceme opět využít mikulášské příležitosti k tomu, abychom si připomněli, že andělé a čerti tu nejsou proto, aby nás odměňovali za slušné chování a vyhrožovali nám peklem za skutky, které se nám nepovedou. Mnohem spíš bychom měli zakusit, že když na nás v životě útočí zlo – které nemusí mít a ani nemívá podobu s ocasem a rohy – nejsme na boj s ním sami. A dobro, které můžeme volat na pomoc, není jen sladký andílek, ale především velká síla, která se nás zastane. A když po boji dostáváme sladkosti, není to výměnou za to, že jsme vzorní nebo silní, ale prostě proto, že nás má někdo rád a chce nás potěšit. Akce se koná **v pátek 6. 12. od 17.00**. Vstup do areálu kostelem, budeme se pohybovat po ambitu i zahradě (loňský ročník ukázal, že do kapitulní síně se již opravdu nevejdeme), doporučujeme teplé oblečení. Vstupné je dobrovolné. Předpokládaný konec nejpozději v 18.00. Role Mikuláše se tradičně ujme pan děkan Šťastný. V rolích andělů a čertů se objeví farní mládež, která také vytváří scénář, a v rámci spolupráce s pražským studentským divadelním souborem Oldstars, který v Roudnici již pošesté pořádal letní divadelní festival, nám přijedou pomoci i mladí herci, kteří se připravují ke studiu na DAMU. Roli duší, které odolají pokušení a s pomocí nebeské jednotky zvítězí nad čerty, hrajete vy. Na rodiče čeká po akci andělský grog či svařák v Klášterním klubu. Mše v kapli bude posunuta na 18.00, abychom ji nerušili. Lectio divina nebude.

ADVENTNÍ VĚNCE

Benefiční – originální – ekologické - vytvořené a darované konkrétním člověkem na podporu Ekocentra Zvonice.

Společně vytváříme:

→ **v sobotu 30. 11. od 9.30 do 16.30 v Klášterním klubu**

Prodáváme:

→ v Klášterním klubu od neděle 1. 12.

→ v kostele před bohoslužbami a po nich, počínaje začátkem adventu v sobotu 31. 11. v 17.00

Každá šikovná ruka je při výrobě vítána. Základní materiál bude na místě, ale bude se hodit i vlastní. K dispozici bude občerstvení. Benefiční prodej bude za dobrovolné příspěvky v doporučené výši (min. 150,-). Těším se na povídání, tvorbu a plný klub větví. A že se pozdravy dobrovolníků objeví na vašich adventních stolech!

ZPĚV V ADVENTU: NEŠPORY, RORÁTY, BRATŘÍČCI

Advent a nový liturgický rok zahájíme zpívanými latinskými **nešporami v sobotu 30. 11. v 17.00**. Jako každý rok nás budou adventem provázet **rorátní mše**. Konají se vždy ve středu a v sobotu v 7.00 v kostele, v posledním předvánočním týdnu pak každý den. Poprvé se se svíčkou nad notami staročeských písní setkáme ve středu 4. 12. Po mši je možné společně posnídat, nebo si alespoň dát ranní kávu v klubu. **Bratříčci**, mužské pěvecké uskupení ze Slovácka, nás přijedou vánočně naladit **v neděli 15. 12.** – tentokrát však zřejmě nebudou zpívat v kostele, jen **ve 13.30 v rotundě na Řípu**.

Zuzana Horáková

PROHLÍDKY S ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ TEMATIKOU

Zveme vás na speciální komentované prohlídky roudnického kostela a kláštera. Tentokrát je cílem víc než prozkoumat objekt.

Zkusíme navíc zjistit, jak výzdoba a vybavení kostela, kláštera a kaple odrážejí čekání na nenápadný a tajuplný příchod Božího dítěte do našich životů v adventní době. Zjistíme, jak figurkový betlém oslavuje narození Ježíška a jak se nám pokouší tu událost co nejvíce přiblížit. Proč vlastně narozené Boží miminko leží v slámě a obklopují ho pastýři a jejich zvířata? Po skončení prohlídky zveme na posezení a svažené víno do Klášterního klubu. Sraz je před kostelem, vstupné dobrovolné, prohlídka trvá asi hodinu.

Adventní prohlídky neděle 1. 12., 8. 12., 15. 12., 22. 12. vždy v 16:00

Vánoční prohlídky úterý 24. 12. (Štědrý den) v 10:00 a 14:00

Barbora Matiašová

LITOMĚŘICKÝ SKAUT ZVE NA SETKÁNÍ

Skautská organizace Skauti Evropy je křesťanská, převážně katolická organizace, která se se svou pedagogikou snaží vracet k základům skautského života a ideálů, jak byly utvořeny sirem R. Baden Powellem.

V rámci jednoho z důležitých úkolů - každodenního dobrého skutku - se v sobotu 23. listopadu vydáváme do Roudnice pomáhat v rámci Národní potravinové sbírky Naději. Po večerní bohoslužbě vás srdečně zveme mezi sebe, abychom se s vámi podělili o radostné zakončení dne Merendou, časem určeným zpěvu, zábavě, scénkám a hrám. Bude se konat na zahradě u ohně, při nepřízní počasí uvnitř.

Matouš Marek

PROSÍME O POMOC S DISTRIBUCÍ LETÁKŮ PRO VEŘEJNOST

V adventní době bychom se opět rádi soustředili na pozvánky pro širokou veřejnost – zkušenost ukazuje, že adventní a vánoční akce mohou vzbudit zájem lidí, pro které je práh kostelních dveří obvykle příliš vysoký. Do nabídky navíc přidáváme tematické adventní a vánoční prohlídky, které se pokusí vysvětlit smysl a specifika obou dob na konkrétních příkladech v kostele a klášteře. Letos chceme vytvořit dva tištěné programy: samostatný adventní a samostatný vánoční leták. Prosíme nyní o pomoc s distribucí adventního na veřejná místa, do škol, kaváren, čekáren, úřadů, mezi vaše blízké a známé. Letáky budou k dispozici v kostele. Díky za spolupráci.

Zuzana Horáková

PROGRAM

- po 11. 11. Mše za padlé ve válkách (Den válečných veteránů), mše v Roudnici v 18.00
- st 13. 11. Památka sv. Anežky České, mše v Roudnici v 18.00
- pá 15. 11. Duchovní obnova pro mládež s přespáním; Lectio divina 18.00
- so 16. 11. Výlet pro děti z tábora a z náboženství
- ne 17. 11. Mše v 9.30 v Roudnici sloužena na poděkování Bohu a za všechny, kdo našli odvahu postavit se proti totalitním režimům
- čt 21. 11. Památka Zsvěcení Panny Marie v Jeruzalémě, mše v Roudnici v 18.00
- pá 22. 11. Lectio divina, 18.00
- so 23. 11. Národní potravinová sbírka, setkání se Skauty Evropy
- pá 29. 11. Lectio divina, 18.00
- so 30. 11. Adventní věnce (9.30 – 16.30); 17.00 zahájení adventu latinskými nešporami, zahájení prodeje věnců
- st 4. 12. První **roráty**, 7.00. Dále **4. 12., 7. 12., 12. 12., 14. 12., 17. 12., 18. 12., 19. 12., 20. 12., 21. 12., 23. 12., 24. 12.**
- pá 6. 12. Mikuláš, 17.00; mše v kapli posunuta na 18.00; Lectio divina není
- ne 8. 12. Farní káva po mši v klubu
- po 9. 12. Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrnny prvotního hříchu, mše v Roudnici v 18.00
- čt 12. 12. Památka Panny Marie Guadalupské, mše v Roudnici v 18.00
- pá 13. 12. Klub neznabohů – adventní vydání, 18.00; východní liturgie k 25. výročí kněžského svěcení Ludvíka Šťastného (možná přijede i biskup).
- ne 15. 12. Bratříčci na Řípu, 13.30

Adorace Nejsvětější Svátosti:

sobota 18:45 - 19:15.

neděle 19.00 – 19.45

Adventní prohlídky: neděle 1. 12., 8. 12., 15. 12., 22. 12. vždy v 16:00

Vánoční prohlídky: úterý 24. 12. (Štědrý den) v 10:00 a 14:00

Pravidelně se zpovídá v Roudnici půl hodiny před každou mší sv. s výjimkou neděle. O tuto službu lze také požádat po mši sv. (především mimo Roudnici) nebo si domluvit individuální termín.